

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Slovenien om internationell landsvägstrafik med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner den med Slovenien i maj 2002 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik samt lagförslaget om sättande i kraft av den.

Överenskommelsen är av samma art som de överenskommelser som Finland ingått med vissa andra stater utanför Europeiska unionen och dess syfte är att bringa arrangemangen i fråga om landsvägstransporter mellan länderna i överensstämmelse med internationell praxis.

Ett centralt mål för överenskommelsen är införa ett system med transporttillstånd för buss- och lastbilstransporter mellan länderna. I överenskommelsen ingår dessutom bestämmelser om skyldigheten att underrätta

den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser och påföljderna för dem samt bestämmelser om ömsesidig befrielse från vissa skatter, avgifter och tullar i anslutning till trafikidkandet.

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna har meddelat varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har slutförts.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av vissa bestämmelser i överenskommelsen vilka hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge och befogenheter.....	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen.....	3
3. Propositionens verkningar	4
3.1. Ekonomiska verkningar	4
3.2. Miljökonsekvenser	4
3.3. Verkningar för företag	4
4. Beredningen av propositionen	4
DETALJMOTIVERING	4
1. Överenskommelsens innehåll.....	4
2. Lagförslag	6
3. Ikraftträdande	6
4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....	6
LAGFÖRSLAG	9
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Slovenien om internationell landsvägstrafik.....	9
BILAGA	10

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och befogenheter

Sedan Jugoslavien upplöstes och Slovenien blev självständigt har det visat sig vara nödvändigt att ingå en överenskommelse om landsvägstrafik mellan Finland och Slovenien. Överenskommelsen stabiliserar de administrativa förfarandena i fråga om internationella landsvägstransporter. De båda ländernas trafikministerier har tills vidare utväxlat transporttillstånd enligt internationell praxis för idkande av godstrafik. Trafiken har tills vidare varit mycket småskalig.

Avsikten med överenskommelsen är att finländska trafikidkares landsvägstransporter med Slovenien skall arrangeras så att de kan ske enligt samma principer som i andra central- och östeuropeiska länder utanför Europeiska unionen. Finland har ingått liknande överenskommelser med bl.a. Bulgarien (FördrS 58—59/1970), Polen (FördrS 17—18/1970), Rumänien (FördrS 54—55/1968), Ungern (FördrS 25—26/1968) och Ukraina (FördrS 42—43/2000).

Enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen hör transporter till ett tjänsteområde där medlemsstaterna fortfarande har befogenheter. Fördelningen av befogenheterna är oklar och därför måste kommissionen vid skapande av gemensam transportpolitik i förhållande till tredje land i regel be rådet med transportministrarna om särskilt tillstånd att föra förhandlingar. När gemenskapen ingått en överenskommelse om trafik med ett tredje land kan medlemsstaterna inte längre ingå en överenskommelse om samma sak. Europeiska unionen har bland annat ingått ett avtal om transporter på väg och järnväg med Schweiz (EGT L 114, 30.4.2002, s. 91—127), ett avtal om genomfartstrafik med Ungern (EGT L 108, 18.4.2001, s. 28—47), Rumänien (EGT L 142, 31.5.2002, s. 75—91) och Bulgarien (EGT L 108, 18.4.2001, s. 6—26) samt en överenskommelse om tillfällig internationell persontransport med buss (Interbus-överenskommelsen, EGT L 321, 26.11.2002,

s. 13—43). Enligt artikel 25 i Interbus-överenskommelsen skall bestämmelserna i överenskommelsen ersätta relevanta bestämmelser i andra avtal mellan de avtalslutande parterna. Slovenien har den 1 januari 2003 tillträtt Interbus-överenskommelsen och därför ersätter bestämmelserna i den bestämmelserna om tillfällig trafik i artikel 4 i denna överenskommelse.

I egenskap av en central del av Europeiska gemenskapens handelspolitik hör tullärenden till det område där gemenskapen har exklusiva befogenheter och sålunda hör bestämmelserna i artikel 9 i överenskommelsen som gäller tullar och tullbefrielse till området för gemenskapens tullagstiftning. Om tullbefrielse bestäms bl.a. i rådets förordning (EEG) nr 918/1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse. Förordningen hindrar inte en medlemsstat från att bevilja tullbefrielse enligt sedvanliga privilegier på grundval av internationella överenskommelser. Artikelns bestämmelser som gäller tullar strider inte mot gemenskapens gällande lagstiftning.

Slovenien blir medlem i Europeiska unionen den 1 maj 2004. Efter detta tillämpas överenskommelsen endast i fråga om de bestämmelser som utfärdats för trafik till tredje land utanför Europeiska unionen.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Bestämmelserna i överenskommelsen ger trafikidkare i båda länderna ömsesidig frihet att utöva transportnäringen vid landsvägstransporter mellan och genom länderna samt från länderna till tredje land.

Genom överenskommelsen skapas också etablerade förfaringssätt ländernas myndigheter emellan för behandling av hinder som försvårar landsvägstransporter. Dessutom har man kommit överens om att ländernas egna författningar och internationella överenskommelser skall iakttas.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Överenskommelsen har inte några verkningar på statsbudgeten.

3.2. Miljökonsekvenser

Landsvägstrafiken mellan Finland och Slovenien har varit av ringa omfattning. Överenskommelsen förväntas inte avsevärt öka landsvägstrafiken mellan de två länderna och sålunda har överenskommelsen inga miljökonsekvenser.

3.3. Verkningar för företag

Landsvägstrafiken mellan Finland och Slovenien väntas vara av ringa omfattning även i

fortsättningen och därigenom har överenskommelsen inga betydande verkningar för företag. Med överenskommelsen befästs förfaringsätt i enlighet med nuvarande praxis.

4. Beredningen av propositionen

Förhandlingarna om överenskommelsen gällande landsvägstrafik mellan Finland och Slovenien fördes i slutet av 1999. Överenskommelsen undertecknades i Bukarest den 29 maj 2002.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet. Utlåtanden om propositionen begärdes av utrikesministeriet, finansministeriet och justitieministeriet. De givna utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll

Artikel 1. I artikeln fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Enligt överenskommelsen har trafikidkare i båda länderna rätt att med fordon som har registrerats i deras eget land idka landsvägstrafik mellan eller genom länderna.

Dessutom sägs i artikeln att denna överenskommelse inte påverkar de rättigheter och skyldigheter som följer av andra internationella förpliktelser.

Artikel 2. I artikeln definieras termerna som används i överenskommelsen.

Artikel 3. För regelbunden busstrafik behövs med stöd av artikeln ett tillstånd som de båda staterna har beviljat för sitt eget territorium. Regelbunden busstrafik är närmast sådan linjetrafik som avses i 2 § lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), nedan persontrafiklagen.

Tillstånd för regelbunden busstrafik skall enligt överenskommelsen avslås eller bevil-

jas inom tre månader. I överenskommelsen regleras inte när tidsfristen börjar och därför fastställs begynnelsestidpunkten i enlighet med den fördragsslutande partens nationella lagstiftning. Tillstånden beviljas för högst fem år. Enligt 10 § persontrafiklagen beviljas linjetrafiktillstånd för högst tio år. I finsk lagstiftning fastställs ingen tidsgräns för behandlingen av tillståndet, men i rådets förordning (EG) nr 11/98 om internationell persontransport fastställs en tidsgräns om fyra månader för behandlingen. Enligt överenskommelsen ges trafikidkaren en tidsgräns om tre månader för återkallande av tillståndet.

Artikel 4. Artikeln innehåller bestämmelser om tillfällig trafik och pendeltrafik. Bestämmelserna tillämpas inte, eftersom Slovenien har tillträtt Interbus-överenskommelsen den 1 januari 2003 och det i artikel 25 i Interbus-överenskommelsen sägs att bestämmelserna i den skall ersätta relevanta bestämmelser i andra avtal mellan de avtalsslutande parterna.

Artikel 5. Enligt artikeln kan trafiktillstånd för passagerartrafik inte överföras på andra trafikidkare. Cabotagetrafik är förbjuden. Utflykter för de passagerare som samma trafikidkare tidigare har tagit till landet anses dock inte i enlighet med tolkningen i Finlands persontrafiklag vara cabotage. Passagerarförteckningen skall medföras också vid dylika transporter.

Artikel 6. Enligt artikeln behövs i regel tillstånd för bilaterala transporter och transitotransporter av varor. Om undantag från tillståndsförfarandet överenskomms i artikel 7.

Artikel 7. De i artikeln uppräknade undantagstransporterna inom godstrafik vilka följer internationell praxis befrias från tillstånd.

Enligt artikeln kan de behöriga myndigheterna, i Finland kommunikationsministeriet, besluta om ytterligare undantag. Enligt 5 § lagen om tillståndspliktig godstrafik på väg (342/1991), nedan godstrafiklagen, kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det förfarande som avses i artikeln utvidgar detta bemyndigande för kommunikationsministeriet.

Artikel 8. Enligt artikeln utväxlar de fördragsslutande parterna årligen överenskommet antal tillstånd för godstrafik. Tillstånden gäller fram till utgången av januari följande kalenderår. Tillstånd kan inte överföras på andra trafikidkare. Varje fordon skall ha ett eget tillstånd. I kombinationsfordon bestäms behovet av tillstånd av det dragande fordonet. För cabotagetrafik krävs särskilt tillstånd av den behöriga myndigheten.

Artikel 9. I artikeln överenskomms om vissa ömsesidiga befrielser från vissa fordonsskatter och vägavgifter samt från vissa tullar och tillståndsavgifter. Befrielserna följer internationell praxis.

Bestämmelserna gällande tull och tullbefrielse är underställda Europeiska gemenskapens tullagstiftning. Om tullbefrielse bestäms bl.a. i rådets förordning (EEG) nr 918/1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse. Förordningen hindrar inte medlemsstaterna från att bevilja tullbefrielse enligt sedvanliga privilegier på grundval av internationella överenskommelser. Artikelns

bestämmelser som gäller tullar strider inte mot gemenskapens gällande lagstiftning.

Artikel 10. Enligt artikeln skall specialtransporttillstånd för överskridande av de mått och vikter som förutsätts i den andra fördragsslutande partens författningar skaffas hos den behöriga myndigheten, i Finland hos Vägförvaltningen. Om tillstånd för specialtransport föreskrivs i trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon (1715/1992).

Artikel 11. Vid transport av farliga ämnen skall enligt artikeln iakttas överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979), vid transport av lättfördärliga varor överenskommelsen om internationell transport av lättfördärliga livsmedel och om specialutrustning för sådan transport (ATP) (FördrS 48/1981) samt när det gäller körtider och vilotider och användningen av färdskrivare den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (AETR) (FördrS 66/1999). Enligt artikeln förbinder sig de fördragsslutande parterna dessutom att främja användningen av sådana fordon som motsvarar säkerhets- och utsläppsstandarderna, bl.a. genom att fordon som motsvarar de nyaste standarderna ges företräde.

Artikel 12. Enligt artikeln skall handlingar som faller inom ramen för denna överenskommelse och andra nödvändiga handlingar förvaras i fordonet och på begäran företes för tillsynsmyndigheterna.

Artikel 13. I artikeln sägs att trafikidkare och fordonsbesättningar är skyldiga att iakttas författningarna i den stat inom vars territorium de befinner sig.

Enligt artikeln är de behöriga myndigheterna i båda länderna skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter om förseelser mot överenskommelsen som begås av dess trafikidkare och om påföljderna för förseelserna. I särskilt allvarliga fall kan trafikidkaren i fråga tillfälligt vägras inträde i landet. De fördragsslutande parterna skall underrätta varandra om de beslut som fattats.

Artikel 14. Enligt artikeln skall de fördragsslutande parterna vidta alla nödvändiga åtgärder för verkställande av överenskom-

melsen, bl.a. genom att bistå varandra i syfte att tillämpa överenskommelsen.

För administrering av överenskommelsen tillsätter de behöriga myndigheterna en blandad kommitté som sammanträder vid behov.

Artikel 15. I artikeln fastställs när denna överenskommelse träder i kraft. Överenskommelsen träder i kraft den dag då de fördragsslutande parterna meddelar varandra att de förfaranden som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts.

Överenskommelsen gäller tills vidare. De båda fördragsslutande parterna kan säga upp överenskommelsen genom att skriftligen underrätta den andra fördragsslutande parten om detta. Överenskommelsen upphör att gälla tre månader från det datum då den andra fördragsslutande parten fått meddelandet om uppsägning.

Enligt artikeln har överenskommelsen under tecknats på finska, slovenska och engelska. Om avvikande tolkningar förekommer skall den engelska texten ges företräde.

2. Lagförslag

Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Slovenien om internationell landsvägstrafik

1 §. Paragrafen innehåller en föreskrift om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken båda fördragsslutande partens behöriga myndigheter till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som en enskild trafikidkare begått och om de påföljder som trafikidkaren påförts. Bestämmelsen är nödvändig eftersom det enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) inte är möjligt att lämna ut uppgifter till en annan stats myndigheter, om inte något annat bestäms särskilt i lag.

3 §. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

3. Ikraftträdande

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna meddelar varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts. Avsikten är att det lagförslag om ikraftsättande som ingår i propositionen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riksdagens godkännande för bland annat sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser denna befogenhet hos riksdagen alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse skall anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, ifall det om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag, om det finns lagbestämmelser om den sak som saken gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I flera artiklar i överenskommelsen behandlas tillståndssystem, tillståndskrav och tillåtna trafikformer med avseende på internationell landsvägstrafik. Lagstiftningsordningen av dessa artiklar skall fastställas med beaktande av 18 § 1 mom. grundlagen enligt vilket var och en har rätt att skaffa sig sin försörjning genom näring han eller hon valt fritt.

Grundlagsutskottet har i sin utlåtandeprocess (GrUU 35/1998 rd, 4 och 23/2000 rd) ansett näringsfriheten i enlighet med 18 § 1 mom. grundlagen vara huvudregeln, men haft den

uppfattningen att näringsverksamhet i undantagsfall kan förenas med tillståndspflicht. Utskottet har ansett det vara viktigt att bestämmelserna som gäller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och tillståndets varaktighet skall göra det möjligt att förutse myndigheternas verksamhet. Om tillståndspflicht för näringsverksamhet skall alltid föreskrivas i lag.

I artikel 1 i överenskommelsen fastställs överenskommelsens tillämpningsområde samt hur överenskommelsen påverkar de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna tillträtt. Bestämmelserna i artikeln påverkar indirekt tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och hör också själva till området för lagstiftningen.

I artikel 2 i överenskommelsen definieras centrala begrepp med tanke på överenskommelsens tillämpningsområde. Dyliga bestämmelser som definierar begreppen och som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen hör också själva till området för lagstiftningen (till exempel GrUU 6/2001).

Artikel 3 i överenskommelsen gäller tillstånd som behövs för regelbunden busstrafik och som de båda fördragsslutande parternas behöriga myndigheter beviljar för deras eget territorium. Enligt 18 § 1 mom. Finlands grundlag har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Bestämmelserna i artikeln gäller utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om regelbunden busstrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Artikel 5 i överenskommelsen gäller allmänna föreskrifter för passagerartrafik. Enligt artikeln kan trafiktillstånd inte överföras på andra trafikidkare och cabotagetrafik är förbjuden. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om passagerartrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Be-

stämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

I artikel 6 i överenskommelsen föreskrivs om tillståndssystemet för godstrafik, med stöd av vilket trafikidkare med hemort inom en fördragsslutande parts territorium inom den andra fördragsslutande partens territorium kan idka trafik mellan och genom de fördragsslutande parternas territorier samt idka trafik mellan en ort inom den ena fördragsslutande partens territorium och en ort inom ett tredje lands territorium. Cabotagetrafik är tillåten endast med specialtillstånd. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om tillståndssystemet för godstrafik föreskrivs i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

I artikel 7 punkt 1 i överenskommelsen finns en förteckning över trafikgrupper som befriats från den i artikel 6 föreskrivna tillståndsplikten. Bestämmelserna i punkt 1 i artikeln gäller grunderna för trafikidkarnas rättigheter och skyldigheter. Enligt punkt 2 i artikeln kan de behöriga myndigheterna hos de fördragsslutande parterna, i Finland kommunikationsministeriet, avtala om ytterligare undantag. Enligt 5 § godstrafiklagen kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det förfarande som avses i artikeln utvidgar det bemyndigande som kommunikationsministeriet beviljats. I fråga om bestämmelsen i punkt 2 i artikeln finns i Finland bestämmelser på lagnivå. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Artikel 8 i överenskommelsen gäller allmänna bestämmelser för godstrafik. Enligt artikeln utväxlar de fördragsslutande parterna årligen överenskommet antal tillstånd. Tillstånden gäller 13 månader från ingången av varje kalenderår. Tillstånd kan inte överföras på andra trafikidkare och varje fordon skall ha ett eget tillstånd. Cabotagetrafik är förbjuden om inte den behöriga myndigheten har beviljat specialtillstånd för detta. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande

och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om tillståndssystemet för godstrafik föreskrivs i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

I artikel 9 i överenskommelsen fastställs vissa ömsesidiga befrielser från vissa skatter och vägavgifter i anslutning till fordonet samt från vissa avgifter i samband med tullar och tillstånd. Befrielserna följer internationell praxis. Med stöd av 81 § 1 mom. grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som skall innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Enligt 81 § 2 mom. grundlagen utfärdas bestämmelser om avgifter samt de allmänna grunderna för storleken av avgifter för de statliga myndigheternas tjänsteåtgärder, tjänster och övriga verksamhet genom lag. I artikeln ingår bestämmelser om statsskatt och befrielse från avgifter och därför hör bestämmelserna till området för lagstiftningen.

Artikel 13 i överenskommelsen gäller trafikidkarnas skyldigheter och påföljder för förseelser. De båda ländernas behöriga myndigheter är skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter om förseelser mot överenskommelsen som begåtts av den andras trafikidkare och om påföljderna för förseelserna. I särskilt allvarliga fall kan trafikidkaren i fråga tillfä-

ligt vägras inträde i landet. Med tanke på utbyte av uppgifter om trafikidkare är integritetsskyddet i enlighet med 10 § grundlagen av betydelse. Enligt 10 § 1 mom. grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. I fråga om inreseförbudet är i 9 § grundlagen skyddad rörelsefrihet av betydelse. Enligt 9 § 4 mom. grundlagen regleras rätten för utlänningar att resa in i Finland och att vistas i landet genom lag. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Överenskommelsen innehåller inte bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som anges i 94 § 2 mom. grundlagen. Därför kan överenskommelsen godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av den godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sloveniens regering i Bukarest den 29 maj 2002 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Slovenien om internationell landsvägstrafik

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sloveniens regering i Bukarest den 29 maj 2002 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Den ena fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som trafikidkare begått samt om de påföljder som trafikidkaren påförts för förseelserna.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 6 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Johannes Koskinen

ÖVERENSKOMMELSE

MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN SLOVENIENS REGERING OM INTERNATIONELL PERSON- OCH GODSTRAFIK PÅ LANDSVÄG

Republiken Finlands regering och Republiken Sloveniens regering, nedan de fördragsslutande parterna, som vill främja utvecklingen av handeln och de ekonomiska relationerna mellan länderna, som beslutar att främja samarbetet inom vägtrafiken inom ramen för marknadsekonomin, som värnar om miljö- och befolkningskyddet, en förnuftig energianvändning, trafiksäkerheten och förbättrandet av förarnas arbetsförhållanden, som strävar efter att utveckla intermodal trafik, som beaktar den ömsesidiga nyttan av och förmånerna med vägtrafiköverenskommelsen, har kommit överens om och beslutat följande:

PARAGRAF I - ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 Omfattning

1. Denna överenskommelse tillämpas på sådan vägtrafik som idkas av trafikidkare vilka har sin hemort inom en fördragsslutande parts territorium med fordon som är registrerade inom detta territorium och vilkas avgångs- och destinationsorter är belägna inom territoriet och vilka idkar transitotrafik genom detta territorium och den andra fördragsslutande partens territorium.
2. Denna överenskommelse påverkar inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 2 Definitioner

Vid tillämpningen av denna överenskommelse avses följande:

1. "Trafikidkare" avser en fysisk eller juridisk person som har sin hemort inom en av de fördragsslutande parternas territorium och som är registrerad att idka person- eller godstransporter.
2. "Fordon" avser ett motorfordon som är registrerat inom någondera fördragsslutande partens territorium och som vad gäller konstruktion och utrustning är avsett för person- eller godstrafik.
3. "Trafik" avser trafik med ett fordon, lastat eller olastat, också då fordonet, en släpvagn eller en påhängsvagn transporteras med tåg eller båt en del av sträckan.
4. "Cabotage" avser person- eller godstrafik som en av de fördragsslutande parternas trafikidkare idkar mellan olika platser inom den andra fördragsslutande partens territorium.
5. "Fördragsslutande parts territorium" avser Republiken Finlands territorium respektive Republiken Sloveniens territorium.

6. "Hemland" avser en fördragsslutande parts territorium där trafikidkaren är etablerad och där fordonet är registrerat.
7. "Stationeringsland" avser en fördragsslutande parts territorium där trafikidkaren verkar utan att fordonet har registrerats där och som inte är trafikidkarens hemort.
8. "Buss" avser ett fordon som har registrerats inom den ena fördragsslutande partens territorium och som vad gäller konstruktion och utrustning lämpar sig och är avsett för persontrafik och som utöver förarens plats har fler än åtta sittplatser.
9. "Regelbunden persontrafik" avser persontrafik på en bestämd rutt enligt en på förhand uppgjord och utgiven tidtabell. Passagerarna tas upp och sätts av vid hållplatser som bestämts i förväg.
10. "Tillfällig trafik och pendeltrafik" avser trafik som inte omfattas av definitionen på regelbunden persontrafik.
11. "Kontrollhandling" avser bussarnas passagerarförteckningar som är utformade i enlighet med modellen i ASOR-avtalet.

PARAGRAF II - PERSONTRAFIK

Artikel 3 Regelbunden trafik

1. Regelbunden busstrafik regleras med hjälp av ett tillståndssystem. Tillstånd beviljas av den behöriga myndigheten i avgångs-, destinations- och genomfartslandet.
2. Ansökan om tillstånd skall ställas till den behöriga myndigheten i trafikidkarens hemland.
3. Tillstånden beviljas med gemensamt samtycke av de behöriga myndigheterna i de fördragsslutande länderna.
Beslut om beviljande eller avslag av tillstånd fattas inom tre månader, om det inte är fråga om specialfall. Tillstånden är i kraft högst fem år.
4. Om ändringar i villkoren för verksamheten och om indragande av trafik bestäms i enlighet med det tillvägagångssätt som beskrivs i paragraferna 2 och 3.
Om det inte längre finns efterfrågan på trafik kan trafikidkaren dra in trafiken genom att underrätta den behöriga myndighet som beviljat tillstånd samt kunderna om saken.

Artikel 4 Tillfällig trafik och pendeltrafik

1. Tillfällig trafik och pendeltrafik med buss regleras genom tillstånd. Tillstånd beviljas av den behöriga myndigheten i avgångs-, destinations- och genomfartslandet.
2. Trafik som upptagits i förteckningen nedan utgör undantag från paragraf 1 och är befriad från alla tillståndsförfaranden inom stationeringslandets territorium:
 - a) Resor med stängda dörrar där samma forskaffningsmedel transporterar samma passagerargrupp hela vägen och tar den tillbaka till avgångsplatsen, trafik där utresan sker med passagerare och återresan med tomt fordon.
 - b) trafik där utresan sker med tomt fordon och återresan med passagerare, förutsatt att passagerarna tidigare av samma trafikidkare har tagits till den fördragsslutande partens territorium varifrån de åter hämtas och transporteras till den fördragsslutande parts territorium som är trafikidkarens hemland,
3. Att hämta upp passagerare under en resa inom trafik som befriats från tillstånd är inte tillåtet om inte ett särskilt tillstånd beviljats.

En blandad kommitté som tillsatts i enlighet med artikel 14 kan utsträcka befrielsen från tillstånd till att gälla också andra grupper inom tillfällig trafik och pendeltrafik.

4 Ansökan om tillstånd skall ställas till den behöriga myndigheten i stationeringslandet. En blandad kommitté som tillsatts i enlighet med artikel 14 beslutar om tillståndsansökans utformning och om nödvändiga tilläggshandlingar.

Beslut om beviljande eller avslag av tillstånd fattas inom en månad, om det inte är fråga om specialfall.

1. Tillfällig trafik och pendeltrafik som är befriad från tillståndskrav och som idkas med busar förutsätter att föraren medför en kontrollhandling. Villkoren för användning av kontrollhandlingar och deras innehåll görs upp av den blandade kommitté som nämns i artikel 14.

Artikel 5

Allmänna föreskrifter för passagerartrafik

1. Trafiktillstånd kan inte överföras på andra trafikidkare.
2. Cabotagetrafik är förbjuden. Lokala resor som ordnas endast för sådana passagerargrupper som har tagits till orten i fråga av samma trafikidkare anses inte vara cabotage, förutsatt att passagerarna har antecknats i en passagerarförteckning som den behöriga myndigheten har godkänt.

PARAGRAF III - GODSTRAFIK

Artikel 6

Tillståndssystem

1. Trafikidkare med hemland inom en fördragsslutande parts territorium kan med stöd av tillståndssystemet inom den andra fördragsslutande partens territorium idka
 - a) trafik mellan och genom de två fördragsslutande parternas territorier,
 - b) trafik mellan en ort inom den ena fördragsslutande partens territorium och en ort inom ett tredje lands territorium.
1. Cabotagetrafik är tillåten endast med särskilt tillstånd.

Artikel 7

Befrielse från tillståndskrav:

1. Följande trafikgrupper utgör undantag från artikel 6 och är befriade från tillståndskrav
 - a) Trafik med fordon vilkas tillåtna totalmassa inklusive släpvagnar inte överstiger 3,5 t.
 - b) Trafik med fordon som är skadade eller i olag samt trafik med reparationsfordon.
 - c) Trafik med sådant olastat lastfordon som har sänts för att ersätta ett fordon som gått sönder i ett annat land samt det skadade fordonets återresa efter reparationen.
 - d) Transport av reservdelar och utrustning till oceanfartyg och luftfartyg.
 - e) Transport av medicinsk utrustning och apparatur som behövs i nödsituationer, särskilt vid naturkatastrofer och för humanitära behov.
 - f) Transport av konstverk och konstföremål till mässor och utställningar eller för icke-kommersiella syften.
 - g) Transport av utrustning, tillbehör och djur för icke-kommersiella syften till och från teater-, musik-, film-, idrotts- eller cirkusföreställningar, mässor eller fester samt för film- eller televisionproduktion.

- h) Flyttningar som utförs av företag med specialpersonal och specialutrustning samt den utrustning som behövs för detta syfte.
- i) Begravningstransporter.
- 1. De behöriga myndigheterna kan sinsemellan komma överens om att i förteckningen över trafik kategorier lägga till eller ur förteckningen avlägsna grupper som är befriade från tillståndskrav.

Artikel 8

Allmänna bestämmelser för godstrafik

- 1. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter utväxlar årligen överenskommet antal tillstånd. Tillstånden för godstransport gäller 13 månader från ingången av varje kalenderår.
- 2. Tillstånd kan inte överföras.
- 3. Tillstånd kan användas endast för ett fordon i sänder. Om det är fråga om fordonskombinationer är motorfordonet den avgörande faktorn när tillstånd eller befrielse från tillstånd beviljas.
- 4. Den blandade kommitté som nämns i artikel 14 fastställer kvoten för tillstånd för olika användningsändamål och alla ytterligare villkor gällande tillstånden.
- 5. Cabotagetrafik är förbjuden om inte den behöriga myndigheten har beviljat särskilt tillstånd för detta.

PARAGRAF IV - ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 9

Skattebestämmelser

- 1. Trafik med fordon som har registrerats inom en fördragsslutande parts territorium och som tillfälligt verkar inom den andra fördragsslutande partens territorium med stöd av villkoren i denna överenskommelse, är på basis av reciprocitet befriad från vägavgifter och alla andra skatter i anslutning till ägande och registrering av ett fordon och fordonets verksamhet samt från särskilda trafikskatter.
- 2. Bränsle som förvaras i normala fasta tankar som tillverkaren byggt in i fordonet och som är avsett att användas för trafikering med fordonet samt smörjmedel och reservdelar är befriade från alla importtullar inom stationeringslandets territorium, förutsatt att trafikidkaren iakttar relevanta tullbestämmelser.
- 3. Den trafik som faller inom ramen för villkoren i denna överenskommelse regleras i stationeringslandet av tullar och andra avgifter som uppbärs för användning av vägnät eller broar. Tullar och andra avgifter uppbärs lika hos båda de fördragsslutande parternas trafikidkare.

Artikel 10 Vikter och mått

1. Fordonens tillåtna maximivikt, axelvikt och mått får inte överskrida de i registreringshandlingarna nämnda värdena eller de gällande maximigränserna i stationeringslandet.
2. Användning i stationeringslandet av sådana fordon vilkas vikt och mått överskrider de tillåtna maximigränserna är tillåten endast med särskilt tillstånd som sökts i förväg.

Artikel 11 Materiel och andra egenskaper

1. Fordon som transporterar farliga varor eller varor som blir förskämda skall utrustas och inredas i enlighet med kraven i ADR- och ATP-avtalen.
2. Apparatur som används för övervakning av fordonsbesättningens kör- och vilotider skall motsvara bestämmelserna i AETR-avtalet.
3. De fördragsslutande parterna förbinder sig att inom ramen för denna överenskommelse främja användning av fordon som motsvarar noggranna säkerhets- och utsläppsstandarder. Den blandade kommitté som nämns i artikel 14 kan då den beslutar om kvoter och befrielse från kvoter prioritera fordon som motsvarar de senaste säkerhets- och utsläppsstandarderna.

Artikel 12 Tillsyn

De tillstånd, kontrollhandlingar och andra handlingar som omfattas av denna överenskommelse samt handlingar som krävs på basis av multilaterala eller bilaterala överenskommelser eller nationell lag skall förvaras i fordonen och företas på begäran av tillsynsmyndigheterna.

Artikel 13 Trafikidkarnas skyldigheter och förseelser

1. Inom den andra fördragsslutande partens territorium iakttar de fördragsslutande parternas trafikidkare och deras fordonsbesättningar de gällande lagarna och bestämmelserna i landet i fråga.
2. Om en fördragsslutande parts trafikidkare bryter mot bestämmelserna i denna överenskommelse skall den fördragsslutande part inom vars territorium förseelsen skedde, utan att detta begränsar partens eget rättsliga förfarande, underrätta den andra fördragsslutande parten, som skall vidta de åtgärder som dess nationella lagstiftning förutsätter. I särskilt allvarliga fall kan den behöriga myndigheten i stationeringslandet tillfälligt vägra inträde i landet medan man väntar på beslut av den behöriga myndigheten i hemlandet. De fördragsslutande parterna skall underrätta varandra om de beslut som fattas.

Artikel 14
Samarbete och den blandade kommittén

1. De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter vidtar alla nödvändiga åtgärder för att verkställa och tillämpa denna överenskommelse samt för att lämna varandra all nödvändig information. De behöriga myndigheterna underrättar också varandra om alla ändringar i den nationella lagstiftningen som inverkar på tillämpningen av denna överenskommelse. De behöriga myndigheterna bistår varandra i syfte att tillämpa denna överenskommelse.
2. De fördragsslutande parterna tillsätter en blandad kommitté för verkställande av denna överenskommelse samt för behandling av frågor i anslutning till överenskommelsen.

PARAGRAF V - SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15
Ikraftträdande och giltighetstid

1. Denna överenskommelse träder i kraft 30 dygn från den dag då de fördragsslutande parterna har meddelat varandra att de legislativa kraven i samband med ikraftträdandet av internationella överenskommelser har uppfyllts. Denna överenskommelse tillämpas tillfälligt från och med den dag då den undertecknats.
2. Denna överenskommelse är i kraft tills vidare och båda de fördragsslutande parterna kan säga upp den genom att underrätta om det skriftligen. Överenskommelsen upphör att gälla tre månader från det datum då den andra fördragsslutande parten fått meddelandet. Som bevis på detta har de undertecknade, som av sina regeringar fått behöriga befogenheter, undertecknat denna överenskommelse.

Upprättad i två originalexemplar i Bukarest den 29 maj 2002 på finska, slovenska och engelska, vilka alla texter har samma giltighet. Om avvikande tolkningar förekommer skall den engelska texten ges företräde.

För Republiken
Finlands regering

För Republiken
Sloveniens regering